

действителна реална форма; усъвършенствуването
 на идеята като основа става и усъвършенствуване
 на формата, и по този начин идеята на външа е-
 поха намира своята прилична и удобна форма. Все-
 гъх различава в историята на изкуството, три от-
 делни големи форми, съответствувачи на три мо-
 мента на човешката мисъл или на три състояния
 на общо-човешката цивилизация. Първата форма е симво-
 лическата форма. В нея различията се показва неспособен
 да се издигне надъ природата; той се мисли и изтопява в
 безпозвожни гримаси, за да накара действителността да му
 изрази, чрезъ изкуството, неопределени и неясни мисли и
 чувствования; той разваля и сканифицира действителността
 като събира реалните съществувачи външа в произволен
 съчетания. Вместо да комбинира и да събъздава форм-
 ата и идеята, той не достига освенъ до едно повърхностно
 обличаване и селобва по този начин чужди и
 дебелишки образи на естествените сили или на моралните
 безлични отвлеченности. Символизмът е най-вече ис-
 куството на Египет. После иде класическата форма.
 Различият се освобождава отъ окръжаващият протекти и
 като заема формата на природата, той идеализира ма-
 териалта, той доводъ до съвършенна хармония между идеала
 и нейното външно изражение, до равновесие, до спо-
 койната чиста чистота. Това е изкуството на най-
 добрата гръцка епоха. Съществата, състоящата на
 душата, докарани отъ распространение на христия-
 нството, образуватъ една нова форма романтиката,
 и романтичното изкуство е по прелиминарно изкуство
 на християнството. Чрезъ него периодъ изкуството търси
 повече да представи изражението на разните душевни състо-
 яния и външи, отъ колкото чистотата. Обаче, когато
 външната отсрещна малко по малко захвата да излиза на
 сцената личността на художника, и сг. него заедно вън-
 шното чистота всичките качества на романтичното ри-
 суване; това вселъ чарича втори кръгъ, втори мо-
 ментъ на романтичното изкуство. Третиятъ кръгъ
 е който обема формалната или външната независимостъ
 на индивидуалните характери и особености. Личността
 веднъжъ достигнала до върха на своето усъвършенствуване,